

JUL i Hedehusene

Udgivet af Hedehusene Bogtrykkeri 1944

Sørg altid for at faa lidt til Side og lad Banken forøge
Deres Penge i Form af Renter og Rentes Rente

Roskilde Landbobank Hovedkontor:
Algade 1 (Stændertorv)
og dens 8 Filialer

BANK FOR BY OG LAND

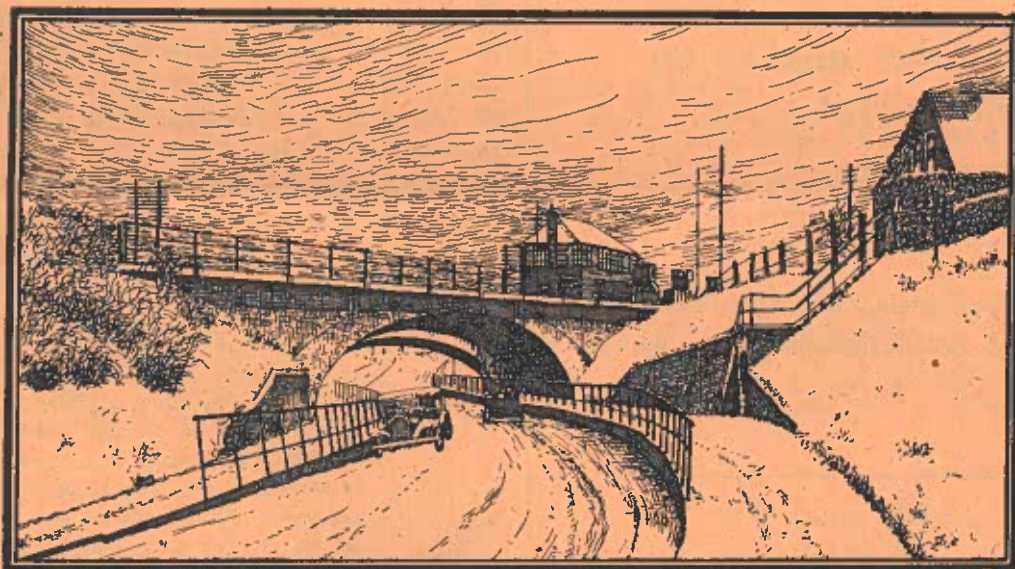
Indbetalt Aktiekapital og Reserver
2 $\frac{1}{2}$ Millioner Kroner.

BENYT

HEDEHUSENE BANK

Banktid: 9—12 og 1—2 $\frac{1}{2}$ Lørdag 9—12

Enhver Bankforretning udføres.

Med dette lille Julehæfte sender de Handlende en Hilsen til Deres Kunder i By og Land. Det er, trods de vanskelige Tider, lykkedes for de forskellige Brancher at have et saadant Udvalg, at alle Julegaverne kan købes i vor egen By.

Juleavisens Læsere ønskes en god Jul.

EDVIN ANDERSEN
MANUFAKTURMAGASINET
TELF. 149

Køb

Julegaver i

Herremagasinet

KØB DERESJULEPYNT, JULEKORT OG JULEGAVER
hos mig.

Stort Udvalg i LEGETØJ til de rigtige Priser

AKSEL HANSEN Hovedgaden 53 . Telefon 218**Mangler De Ideen til JULEGAVEN**

har vi en Mængde kærkomne Ting til overkommelige Priser

Alt forevises uden ringeste Købtvang.

Urmager- og Guldsmed **Evald V. Olsen**
Telefon 25 — Hovedgaden 58Alle vore Kunder ønskes en
glædelig Jul**FONA RADIO**

Georg Andersen — Telf. 231

Husk! Alt Glarmesterarbejde samt Persiener og
alt i Mørklægning. Billeder indrammes paa faa Dage.**Knud Petersen**
Hovedgaden 73**P. KROLL LARSEN****Fodtøj**er er en nyttig og kærkommen Julegave
for store og smaa

GAVEKORT UDSTEDES

P. O. Larsens Skotøjsforretning
Telefon 158

Glædelig Jul ønskes af

Sadelmagermester C. H. Stærkind
HOVEDGADEN 62 — TELF. 221**Søren's Brev**

En Julefortælling fra Virkeligheden

Af Søren's Søn.

MØLLEBAKKEN laa drømmende i Sensommeraftenens Trylleskær. De lyse Nætters Tid var forbi, men Halvmaanen smilede fra en skyfri Himmel, og Byen laa badet i dette ejendommelige Halvlys, som endnu en Gang kalder Sommerdrømme frem i de unge Sind. Paa den søndre Sti, hvorfra Udsigten er fri over Byen og Fjorden, stod to unge Mennesker og nød Aftenens Skønhed. Længe stod de tavse, saa vendte han sig mod hende, og talte.

— Frk. Birthe, sagde han med en varm og blød Stemme, der tydeligt røbede hans Følelser for den unge Pige, vi har saa meget tilfældes, Interessen for Naturen, Kærlighed til Blomster, Musik og Mennesker — tror De ikke, vi kunde blive lykkelige med hinanden, om vi besluttede at dele Livet — ondt og godt — med hinanden? Jeg elsker Dem, Frk. Birthe, og jeg beder Dem blive min Hustru.

Birthe Bruhn stod et Øjeblik tavs, som om hun kæmpede en Kamp med sig selv, saa vendte hun sig ogsaa mod ham, og med Taarer i Øjnene svarede hun: — Giv mig Tid til at tænke mig om, De skal snart høre fra mig...

— De fulgtes ad ned ad Bakken og gennem Byen til Adelgade, hvor Birthe havde sit Hjem, og her skiltes de med et varmt Haandtryk, som Hans Armand tog for et foreløbigt Løfte, og det var med et glad Sind, han gik til sit Logi paa St. Jørgensbjerg. Hans Nat var fuld af skønne lyse Drømme, og den følgende Dag gik Arbejdet paa Værkstedet for ham som en munter Leg under store Forhaabninger. Da han efter Fyraften kom hjem og modtog et Brev fra Frk. Bruhn, slog Haabet ud i lys Lue, og han var saa ivrig efter at læse Brevet, at han flængede Konvolutten op og gav sig til at læse, staaende midt paa Gulvet i sit spartanske Værelse. Brevet lød:

Kære Armand!

27. August 1911.

Jeg har længe anet, at De nærede dybere Følelser for mig, og jeg har altid været glad for at mødes med Dem og tale med Dem om alt det, der interesserede os begge. Men jeg tør ikke stole paa, at mine Følelser for Dem er saa dybe og stærke, at der kan bygges et Samliv paa dem. Jeg vilde være meget ked af, om dette skulde bevirke et Brud imellem os, idet jeg sætter meget stor Pris paa Deres Venskab, og jeg beder saa inderligt, jeg kan, om vedblivende at maatte mødes med Dem som min Ven.

Deres hengivne

B. B.

— Den følgende Tid gik Armand som i en Taage. At Brevet skulde levne ham et Haab, saa han ikke; hans muntre Sang til Arbejdet var forstummet, og det var sjældent, hans Kammerater saa et Smil paa hans Ansigt. En Maaned efter var Hans Armand rejst fra Byen. Paa Bordet i hans Logi fandt Værtinden en Morgen en Seddel, hvorpaa der stod: »Jeg er rejst og kommer ikke tilbage. H. A.«

Birthes Moder havde været gift med en Lærer i et østjyds Sogn, men Læreren var død, da Birthe var to Aar gammel, og Fru Bruhn besluttede da at rejse hjem til sin Fødeby, hvor hun vidste, at det vilde blive let for hende at supplere den meget lille Enkepension ved at udføre finere Syning og Haandarbejde for Byens bedrestillede Familier. Nu havde hun boet her i 18 Aar, hendes lille Pige var blevet voksen og havde af sin Moder lært at behandle en Naal med samme fornemme Sikkerhed som hun, og da der altid var Arbejde nok for de to Kvinder, havde de det daglige Brød uden Bekymringer, selv om der naturligvis ikke blev Raad til Luxus af nogen Art.

Moder og Datter havde lært Hans Armand at kende ved en Koncert paa »Postgaarden« et Par Aar tidligere, og de havde syn-

tes saa godt om den smukke, unge Haandværker, at de havde inviteret ham hjem til sig en følgende Aften. Armand havde en god Sangstemme, en lys Bas, og han var ikke kostbar, saa det blev efterhaanden til mange hyggelige Aftener i det lille Hjem, og ofte gik de to Unge en Tur, naar Aftenen indbød dertil, og medens de var borte, sad Fru Bruhn i sin Armstol ved Vinduet og ventede paa dem, drømte vel ogsaa om en fælles Fremtid for dem, og — havde altid Aftenkaffen færdig, naar de kom tilbage.

Siden hin Aften paa Møllebakken havde Armand ikke aflagt Besøg i Adelgade, og da det omsider rygtedes, at han var rejst fra Byen — nogle mente endog, at han var rejst til Amerika — uden at tage Afsked med sine to Venner og uden at sende en Meddelelse eller en Hilsen, stod det Fru Bruhn klart, at Birthe maatte være Aarsag til den underlige Afsked og til, at hendes skønneste Moderdrømme var bristet. Men hun vilde ikke spørge Birthe, og den unge Pige var selv tavs om Sagen.

Hans Armand var rejst til Amerika. Et Par Gange om Aaret kom der et kort Brev til en af hans gamle Arbejdskammerater, og heri fortalte han nøgternt om sine Oplevelser i den nye Verden, men der var aldrig Hilsen til Moder og Datter i Adelgade, saa Kammeraten var ikke i Tvivl om, hvad der havde været Aarsag til Armands pludselige Emigreren. Men derfor var det ogsaa sjældent, og altid rent tilfældigt og ad mange Omveje, naar Birthe eller hendes Moder erfarede noget om hans Liv derovre.

Det blev efterhaanden tydeligt, at Birthe følte et Savn og led derunder. Fru Bruhn havde ikke været i Tvivl om, at hendes Datter følte meget varmt for den unge Mand, men hun vidste ogsaa, at der i Datterens Sind var en lille Forfængelighedens Brod. Birthe havde ikke rigtigt kunnet forsone sig med, at Armand »kun« var Haandværker. Hun havde »stilet højere«, havde tænkt sig, at den, hun skulde give sin Haand foran Alteret, skulde helst være »noget paa et Kontor«, uden at hun dog selv var klar over, hvad dette egentlig betød, eller dog i det mindste staa bag en Disk. I Forretningen, hvor hun købte det Garn, hun og Moderen brugte saa flittigt, var f. Eks. en frisk, ung Mand, lidt for schneidig maaske, og lidt for pomadiseret, men præsentabel og anderledes livlig end Armand. Men Friere af den Art udeblev, og Moderen var ogsaa ganske klar over, at hvis de kom, vilde de faa et Nej. Hun kendte Birthe tilstrækkeligt til at vide, at det var Armands Billede, hun bar i sit Hjerte, og at ingen anden kunde gøre hendes lille Pige lykkelig.

— Verdenskrigens Blodbad havde nu varet over 4 Aar. Ogsaa denne ubegribelige Forbrydelse havde lagt en knugende Tyngde over det gamle Sind. Til sidst blev det mere, end hun kunde bære, og en sludfuld Efteraarsaften sov Fru Bruhn stille ind. Det følsomme Hjerte var bristet under Vægten af egen og andres Sorg.

Hans Armands Kammerat, Søren Schmidt, følte det som sin Pligt paa sin Kammerats Vegne af følge Fru Bruhn til Graven. Følget var ikke stort, og da alle tilstedeværende havde hilst paa den fortvivlede Birthe, vovede Søren sig frem med en kejtet Hilsen og nogle lige saa kejtede, trøstende Ord. Men det var vel Ord, der kom fra Hjertet, og som derfor ogsaa gik til Hjertet; i hvert Fald tørrede Birthe sine Øjne og fulgtes med Søren bort fra Graven. Søren fulgte galant med til Adelgade, og da han bød Birthe Farvel ved hendes Dør, smilede hun gennem Taarer og sagde en oprigtig Tak for Følgeskab og Samtale. Men hvad Samtalen havde drejet sig om, fik ingen at vide. Søren, der ellers nok kunde aflægge Referat baade for sin Kone og sine Værkfæller, naar han havde haft en Oplevelse, var tavs i denne Sag.

*

Sneen fæg for en forrygende Storm af Nordøst over Landet.

Det var Juleaftensdag.

Amerikadampere skulde have været i Frihavnen Lillejuleaften, men Storm og Sneykning havde forsinket den, og først henad Middag den 24. December kunde de rejsende forlade Skibet. At komme fra Frihavnen til Hovedbanegaarden var ogsaa en drøj Tur. Sneen laa saa højt i Københavns Gader, at al Biltrafik var stand-

(Fortsættes Side 6.)

Hovedg. 53 „Mimosa“ Telefon 97

Medlem af
Blomsterringen.

Vi har igen i Aar et stort Udvalg i
Juleblomster, grønne Kranse, Frugt m. m.

Husk vi sender Deres udenbys Blomster for Dem gennem Blomsterringen, men de bedes venligst bestilt i god Tid.

Philip Hansen.

Glædelig Jul!

Skomagermester Chr. Petersen,
HOVEDGADEN 60

KOLONIALVARER - KONSERVES - KØKKENUdstyr

Altid bedste Kvaliteter til rimelige Priser

Børge Petersens Kolonialhandel

Telefon 148

Al Vognmandskørsel

besørger med Lastbiler

Dilh. Petersen

Nyvej 4 . Hedehusene . Telefon 145

Alle mine Kunder ønskes en
glædelig Jul

Fiskehandler **Anker Sørensen** Thorstensvej 5

Bestil Nytaarstorsken i god Tid

*Gør Deres Indkøb af Julegaver
hos mig*

H. P. JØRGENSEN Urmager & Guldsmed

Reerslevvej 7 - Telefon 85

H. Jacobsen

HEDEHUSENE MASKINFABRIK

Telefon 26

Rørarbejde - Centralvarme

JENS CHRISTIANSENS

Møbelsnedkeri

JULEGAVER for saavel voksne som Børn
finder De lettest til den rigtige
Pris hos

Daniel Hansen Cigar-, Bog- og Galanterihandel
HOVEDGADEN 60 . TELF. 184

Stort Udvalg i Legetøj og Juletræsdynt

Til Nytaar: Spøg - Skæmt - Bordfyrværkeri

Al Kørsel besørages

saavel med Hestekøretøjer som med
Biler

GUNNAR HENRIKSEN

Hovedgaden 37 . Telf. 242

Alle vore Kunder ønskes
en glædelig Jul

Hedehusene Brugsforening & Købmandshandel

A. M. HANSEN Barber & Frisør

HOVEDGADEN 70

Undgaa Ventetid!

Bliv klippet i god Tid til Julen

H. P. WEISS

Kolonial & Isenkram

HEDEHUSENE . TELEFON 7

I Viktualieforretningen, Nyvej 1,

gør De med stor Fordel Deres Indkøb i Fedevarer til Julen

Bestillinger paa Gæs og Ænder modtages

J. Olsen . Telefon 122

Slagtermester ZARP

Hovedgaden 49 . Telf. 56

Bernhard Hansen

Bagermester

Hovedgaden 57 . Telefon 39

Husk at bestille Julebrødet

i god Tid

Julen har bragt

Ingen kan bestride det. Julen har virkelig bragt os vel-
signet Bud. Om vi saa kan og vil tro dette Budskab,
er en Sag for sig. Men godt er det i hvert Fald: Eder
er i Dag en Frelser født! Kan der tænkes noget større
og bedre? Ikke en Fører her i Tiden, men en evig
Frelser. Og intet i Verden kan forringe Værdien af
dette Budskab. Al Verdens Ond-
skab, Brand og Blod og Vold
og Uret, Nød og Elendighed
og Menneskers Usselhed kan
ikke tage Glansen af Evange-
liet; men det bli'r altsammen
netop den mørke Baggrund,
hvorpaa Lyset fra det himmel-
ske Budskab straalere endnu
klarere frem.

Hvad Julen vil bringe os
er ikke afhængig af de ydre
Vilkaar, Livet byder os. I saa
Fald havde Julen jo intet at
sige til os i disse onde, lovløse
og brutale Tider. Men snarest
er det omvendt. Jo mørkere
alt former sig om os, jo tun-
gere Dagens Byrder bli'r, des
større den Forventning i Men-
neskesindet, som netop Jule-
budskabet vækker til Live. Mon
ikke de gamle Ord til Hyrderne
ude paa Bethlehemsmark i Aar
finder Genklang i mange Hjer-
ter og Sind, som før var mere
optaget af »Svikmøllen« og
»Blæksprutten« end af Julevan-
geliet! Jeg er dog tilbøjelig til
at tro det. Visselig har Kri-
gens værste Rædsler ikke naaet os endnu; mén dens
Skygger hviler tungt over Land og Folk, og der er
Tusinder af danske Hjem, der maa sørge over én, der
faldt som Offer for Krigens umættelige Molok eller maa
sævne én, der sidder i Fængsel herhjemme eller i frem-
met Land. Megen Ængstelse og Bekymring er denne Juls
særlige Kendemærke for mange, mange Hjem. Mange Savn
maa bæres. Men hvorfra skal vi faa Kraft til at møde alt
dette? Kan Haabet om, at Fred er i Sigte hjælpe os? — Ja,
maaske et lille Stykke, men heller ikke mere. De, der
maa græde over én, de har mistet, hjælpes jo ikke over
dette Savn og denne Sorg, fordi Kringen en Dag hører
op. Men der er en forunderlig Hjælp og Kraft i Troen
paa den Frelser, som Julebudskabet fortæller om. At

velsignet Bud . . .

Mennesker har lavet Verden om til et Helvede, at djævelske Kræfter og dyriske Instinkter er sluppet uhæmmet løs kan ikke overdøve den Tale, Julen fører om Frelseren, der blev sendt af Gud. Han kom netop for at frelse det, som menneskeligt set var komplet fortabt: En Slægt, der var ved at omkomme i Synd og Ondskab.

Evangeliet lover os ikke Udvikling og Fremskridt og Forbedringer — det har Mennesker jo altid arbejdet paa omend med et trøstesløst Resultat. — Nej, Evangeliet lover os Frelse. Frelse fra Syndens Magt, fra Djævelens Tyranni og fra Dødens Vælde. Se, det er noget, der har med det virkelige Liv at gøre, saadan som det leves og former sig i Dag, og den, for hvem dette ikke er noget virkeligt, gaar rundt med tilbundne Øjne.

Ak ja! Den sjette Krigsvinter staar for Døren. Vilde nogen have sagt os i 1939, at Krigen skulde vare i hvert Fald 5—6 Aar, saa vilde vi alle have protesteret og sagt! Helt umuligt! Men det var altsaa alligevel ikke umuligt. Det utrolige skete. Den blodigste, grusomste, kostbareste og mest omfattende Krig i Slægtens Historie skulde trække ud Aar efter Aar. Hvor meget er ikke forandret i disse Aar, og hvor er vi ikke selv blevet forandrede;

men et er det samme: Det gamle Evangelium om Gud, der forbarmede sig over os og sendte os sin Søn, den eenbaarne, for at hver den, der tror paa Ham ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.

Det er just derfor vi i den 6. Krigsjul har Mod til at lade Efterskriften til disse Linier klinge ud i samme Tone som Overskriften:

»Nu glædes gamle og unge,
hvad Englene sang i Verden ud,
nu alle smaa Børn skal sjunge.
Grener fra Livets Træ staar skønt
med Lys som Fugle paa Kviste;
det Barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den Glæde miste.«

Det kan — trods alt — blive en glædelig Jul!

Emil Jessen.

KØB DERES

Smør, Mælk og Fløde

fra »Hedelykke«

hos mig
Mælkehandler *Ejnar Rasmussen*, Hedehusene

Købmand H. L. Mathiassen

Hovedgaden 75 . Telefon 178

*Husk mine bekendte Vine
fra N. & Paul Plum*

Glædelig Jul!

»DEN LILLE BOD«

Laila Stjerneby

Vognmand A. Henriksen Hovedgaden 74

Lillebil Telf. 12

SVARER DAG OG NAT

DAMEFRISØRSALONEN Nyvej 4 . Telf. 174

Glædelig Jul ønskes
alle mine Kunder

Mary Larsen

Haandkøbsudsalget . Hovedgaden 44

v. P. STIGAARD . Telefon 179 (Biografens Ejendom)

Alt i Sygeplejeartikler

CARLO LAURIDSEN

Herre- og Damefrisørforretningen, Hovedgaden 72
Telefon 44

Altid den gode Betjening

H. K. Larsen

Skøringsvænges Købmandshandel

TELEFON 147

En god Julegave

er en Permanentkrølning
med et „Wella“-Apparat

CAMILLA CHRISTENSEN
Hovedgaden 58 . Telf. 72

TATOL

ønsker alle sine Kunder en rigtig
glædelig Jul og et godt Nytaar

L. DAVIDSEN

Slagter og Paalægsforretning

Hovedgaden 70

Telefon 78

Barber og Frisør Vivian Jepsen

Reerslevvej 5

HERREPERMANENT

Lad mig blive Deres Barber og Frisør
Samvittighedsfuld og proper Betjening

Kaj Møller-Christensen

Bageri & Conditori

Hovedgaden 47

Telefon 64

Bestil Julebrødet i god Tid

Hedehusene Installationsforretning

Hovedgaden 63 . Telefon 34

Faarborgs Røgeri**Rasmus Jensen SKOMAGER**

Læder- og Træfodtøj reparereres

REERSLEVVEJ 19

Frodes Kaffebar

ønsker alle sine Kunder
glædelig Jul

(Fortsat fra Side 3.)

set, og Sporvognene arbejdede sig kun langsomt og med meget Besvær frem, skønt en Hærskare af Arbejdere var beskæftiget med at rydde Sporene, der dog fæg til igen næsten lige saa hurtigt, som Sneen blev kastet til Side.

Ogsaa disse Besværligheder fik dog en Ende. De rejsende, som skulde ud i Landet, naaede frem til Banegaarden, men her var det store Spørgsmaal: Er Toggangen standset? Der var en Raaben og en Spørgen uden Ende, men Banens Folk, der ikke var ufølsomme over for de rejsendes Bekymringer, forsikrede, at Togene vilde afgaa planmæssigt i alle Retninger. De mange Spørgsmaal: Om Togene ogsaa vilde ankomme nogenlunde planmæssigt til deres Bestemmelsessteder, kunde Toppersonalet derimod ikke besvare med samme Sikkerhed. I Løbet af en Timestid var, som lovet, alle de tidlige Eftermiddagstog afsendt, og der lagde sig for en kort Stund dyb Stilhed over det store Banegaardsterræn.

Alle vestgaaende Tog naaede uden videre Forsinkelse frem til Roskilde, og inde i de lune Kupéer steg Humøret adskillige Grader. Man tvivlede ikke om, at man vilde naa rettidigt frem til Julefesten hos de Kære, hvor Højtiden skulde tilbringes.

Ogsaa i det tæt besatte Kalunborgtog var der højroset Glæde, og man var lige ved at give den vagthavende paa Roskilde Station et Leve, da han vinkede Afgang, og Toget rullede mod Vest.

Det blev dog ikke saa hastigt en Rejse, som den første Del af Turen havde givet Løfte om. Sneen kom ofte paa tværs af Banelinjen, og i Gennemgravningerne var der mange Steder ret ufremkommeligt, skønt Banens forstærkede Kolonner sled, som om de var hele Armékorps, for at skaffe fri Bane. Ofte tog Sneen Farten at Toget, saa det maatte standse, rykke et langt Stykke tilbage og saa sætte fuld Damp paa for at komme igennem, og omsider naaede man da ogsaa Holbæk, men da var Toget en Time forsinket, og alle var klar over, at Vanskelighederne voksede med hvert Minut, der gik.

Igen rullede Toget ud fra en stor Station. Man følte sig stedse nærmere Hjemmet. Forventningerne steg, og Haabet lyste for den enkelte som en lille Julestjerne. Men Vanskelighederne blev større og større.

*

I en 2. Kl.s Kupé sad en enlig Herre, Hans Klædedragt røbede, at han havde ekviperet sig i Udlandet; Pelsen, der hang paa Knagen ved Siden af Døren, bar ligeledes Præg af det fremmede, og endelig fortalte Kufferten, som laa i Bagagenettet, og som var paaklæbet forskellige stærkt farvede Adressesedler og Toldetiketter, ganske aabenlyst, at den rejsende kom langvejs fra. Han sad tilbage i Sofahjørnet og stirrede paa Ruden. Uden for hylede Vinden, og Sneen fæg som en Byge mod Vinduet og klæbede sig fast i hele Kager paa den nederste Del af Ruden. Den fremmede kunde se ud til at være omkring 30 Aar. Ansigtet var ungdommeligt, men allerede noget furet, som om Livet havde taget hårdt paa ham. I de mørkeblonde Lokker var der enkelte Sølvstænk, som kun lidet harmonerede med de ungdommelige Ansigtstræk, og Øjnene røbede Tænksomhed og Evne til at tage en Beslutning. Flere Gange havde han hørt Kirkeklokker ringe, naar Kirkerne i de Sognebyer, Toget passerede, laa saaledes, at Vinden kunde bære Lyden mod Toget, og det var tydeligt at se, at disse smaa Glimt af Klokkelyd kaldte paa noget i ham. Det var Minderne, der vældede frem — Minder formodentlig om Julen hos Mor og maa-ske Minder, der skulde faa nyt Liv og ny Næring.

Toget havde passeret Jyderup, men Klokkeren var snart 6, saa Forsinkelsen var nu næsten 2 Timer. Men det var tydeligt at se paa ham, at Haabet om at naa frem steg for hver Kilometer, der var tilbagelagt. Under Rejsen gennem Skoven sænkede der sig Stilhed over Toget. Man hørte kun Lokomotivets hæse Stønnen og Hjulenes bløde Bump over Sammenføjningerne. Men da Skoven var passeret, var det, som om alle Luftens vilde Aander igen blev sluppet løs. Med et sydende Brøl slog Vinden mod Ruden og hvirvlede Sneen i tykke Masser gennem Luften.

Den enlige Passager stirrede et Øjeblik efter Uvejret, men

vendte sig saa igen indad mod Lyset og tog et Brev op af Lommen. Det var et Brev med danske Frimærker, og paa Konvolutten saa man Mærker af at Brevet ofte havde været i Hænderne. Det havde været læst mange Gange, og maatte vel derfor antages at have ganske særlig Værdi for Adressaten, der imidlertid vendte Arket, som om det kun var Brevets sidste Side, der havde Betydning. Denne Side af Brevet begyndte saaledes:

»Som du kan forstaa af foranstaaende, kære Hans, har vi det altsaa godt herhjemme. Der er mange Glæder og kun faa Sorger, hvor jeg og min lille Kvinde færdes. Dog er der en lille Ting, jeg maa fortælle dig: Fru Bruhn er død. Du kom jo lidt i Hjemmet i Adelgade, saa jeg tænker, du vilde ikke synes, det var rigtigt, om jeg ikke meddelte dig dette, skønt jeg ikke ved, om du skiltes fra dine Venner dér paa den helt rigtige Maade. Begravelsen fandt Sted den 31. Oktober, og efter Begravelsen fulgtes jeg med Datteren fra Kirkegaarden. Paa Vejen talte vi om mangt og meget og ogsaa om dig, og da hun vistnok var glad for at høre, hvordan det er gaaet dig i Amerika, og Samtalen blev saadan lidt mere ligesom intim, kom jeg til at spørge, om hun kunde regne ud, hvorfor du var rejst saa langt bort, og hvorfor du rejste saa gedult, og saa saa hun paa mig og svarede, at det var vist fordi, der havde været een herhjemme, der havde været for dum, og da jeg saa saa, at hun fik Taarer i Øjnene, skyndte jeg mig at sige Farvel. — Ja, nu nærmer Julen sig altsaa snart igen, og vi glæder os til at faa en Hilsen fra dig. — Lev vel!

Din gamle Ven
Søren Schmidt.«

Hans Armand — for ham var det jo — sad længe med Brevet foran sig. Lidt efter lidt sank Haanden dog ned i Skødet, og Blikket blev fjernt og drømmende. Han mindedes Ungdomsaarene i Kalundborg. Besøgene i Birthes Hjem. Spadsereturene og Hyggen ved Kaffebordet, naar han og Birthe vendte hjem. Han mindedes deres sidste Spadseretur paa Møllebakken, Natten og Dagen derefter med de skiftende Stemninger, Ængstelsen for, om Svaret fra Birthe ikke skulde blive efter Ønske, og Jubelen, naar Haabet i andre Timer lyste for ham. Og saa Svaret! Sorgen, Fortvivlelsen og Flugten. Ja, for det havde jo været en Flugt, uden Afsked med et eneste Menneske af dem, han sat Pris paa. Han kunde ikke sige Farvel til nogen af dem, for saa maatte han jo fortælle, hvorfor han rejste, og det skulde ingen vide. Han havde heller ikke kunnet fortælle Birthe eller hendes Moder noget, da han var bange for, at det vilde lægge Pres paa Birthe, og han kunde ikke tænke sig at binde hende til sig, hvis hun ikke kom, alene fordi hun følte, at hendes Hjerter tilhørte ham helt. Og han mindedes de otte Aar i den nye Verden. Efter et Aars rastløs Omflakken i Staterne havde han faaet Arbejde paa en mindre Fabrik i Des Moines, og hans gode haandværksmæssige Uddannelse havde hurtigt fæstnet hans Stilling, saa han blev en af Fabrikens højst lønnede Arbejdere. Men Sorgen over Ungdomsskuffelsen var stadig levende i ham, og da Amerika i 1917 traadte ind som aktiv Deltager i Verdenskrigen, havde han meldt sig til Hæren. I et Aar havde han kæmpet ved Fronten i Frankrig.

Havde han søgt Døden? Det Spørgsmaal havde han ofte stillet sig selv, men han afviste det altid med et klart og blankt Nej. Vel havde han ofte været dristig i Udførelsen af de farlige Patrouillehverv, der var paalagt ham, og een Gang var han blevet nævnt med særdeles Hæder i Regimentsbefalingen, men han havde aldrig søgt de farlige Hverv og aldrig handlet dumdristigt. Han havde blot søgt at gøre sin Pligt til det yderste for at tjene det nye Fædreland, der havde taget venligt imod ham og altid behandlet ham godt. Han syntes, at han stod i Gæld til dette Land, og den Gæld skulde klares, for at han med god Samvittighed kunde vedblive at spise Landets Brød. Men han havde under Krigen ofte sagt til sig selv: Hvis den Kugle er støbt, der bærer Navnet Hans Armand, saa sker der ingen Ulykke; ingen vil sørge, og jeg skal heller ikke selv sørge mere.

Uden Saar eller Skrammer af nogen Art var han vendt tilbage til Des Moines og var indtraadt i sin gamle Plads, hvor han kort

Alle mine Kunder ønskes en glædelig Jul og et godt Nytaar.

Aage Helleskov,
Skrædderforretning, Hovedgaden 75.

»Wella-Salonen« Skørringsvænge 22 . Telf. 128
M. NIELSEN

anbefaler sig med

1. Kl.s Permanentkrølning og Vandondulation

Husk at bestille Dem i god Tid

Harry Pedersens Cykelforretning

Alle Reparationer udføres solidt og billigt

Juletræer, Kranse og Grønt til rimelige Priser

Køb Deres

Smør, Mælk og Fløde

fra

A/M HEDELYKKE

Telefon 13

Juletræer og løs Gran

Foreningstræer mod Bestilling

Største Udvalg i Byen

Vognmand **K. Knudsen** . Telefon 121

Hans Kristiansens
Kunstforlag

Købmandshandelen, Gl. Flæng

v. B. W. Bakkeby . Telf. 136

Fine, saltede Sildemakrel anbefales

Ostefabriken „Fiona“
HEDEHUSENE

Vore ekstrafine Kvaliteter i

Rygeost

Flødeost

Klosterost

anbefales

KUN EN GROS

FAAS HOS DE HANDELLENDE

Arne Rasmussens Mælkevogn

kommer overalt i By og Opland

A/M Hedelykkes Produkter

Glædelig Jul og et godt Nytaar til alle mine Kunder.

ELLY MATHIESEN

Reerslevvej 37

Køb Juleosten her!**Stort Udvalg****BØRGE PINNERUP**

Telefon 110

Baldersbrønde Mølle og Foderstofforretning

Anton Larsen . Telf. 40

Korn og Foderstoffer**Baldersbrønde Købmandshandel**

Blaabjerg Jensen . Telefon 159

Gør Deres Juleindkøb hos os

Alle mine Kunder ønskes en glædelig Jul og et godt Nytaar

Anders Hansen

„Cyklebørsen“ . Hovedgaden . Hedehusene

Fløngvejens Købmandshandel**Verner Jensen**

Telf. 209

Naar De har noget at sælge

kan De med stor Fordel avertere det til Salg i

Ugebladet for Hedehusene og Omegn (Hedehusene Avis) der kommer til alle Hjem i Hedehusene og Omegn samt i Hvedstrup-Fløng og Reerslev-Vindinge Kommuner.

I Ugen før Jul udkommer Bladet om Onsdagen, hvorfor Annoncer hertil maa være indleverede senest **TIRSDAG DEN 19. Kl. 9**

efter blev forfremmet til Værkfører. Og nu, for nogle Maanedes siden, var det meddelt ham, at han i Løbet af det kommende Aar naar Fabrikkens tekniske Direktør, der var en Mand nær Støvet Aar, trak sig tilbage, kunde vente at blive udnævnt til hans Efterfølger.

Forsaavidt laa Fremtiden lys for ham. Men hvad betød det sa alligevel altsammen, hvis han nu havde lagt for meget i Ordene Sørenns Brev? Skulde han skuffes igen og atter gennemleve en Ti som de første Aar i Amerika? En Fremtid uden Haab om nogensinde mere at turde drømme om jordisk Lykke!

Nu rullede Toget ind mod den kære, gamle By med de mange Minder. Julen var inde. Kirkernes Klokker kimeede Højtiden ind og i alle Hjem tonede Sangen om Fred paa Jord!

Skulde han selv opleve den store Lykke og faa Fred med sig selv? Vilde Julen ogsaa bringe ham velsignet Bud og tænde Haabets og Glædens straalende Stjerne for ham?

Eller — ?

Jo nærmere han kom Byen, des mere urolig blev han. — Standsede Toget med Ryk, og de sidste rejsende skyndte sig ud og ilede bort.

Hans Armand skyndte sig op til Hotellet, hvor han telegrafisk havde bestilt Værelse, og efter et hastigt Toilette her styrtede han igen ud paa Gaden og vadede gennem Snedriverne over Torvet mod Adelgade.

*

Birthe Bruhn havde været i Kirke til Juleaftensgudstjeneste og havde trods Savnet af Moderen, der var død for kun 2 Maanedes siden, følt sig grebet af Højtidsstemningen. Evangeliet havde taget særlig stærkt til hende, og hun havde været glad for, at et Par venlige Mennesker havde spurgt, om hun ikke vilde gaa med dem hjem og tilbringe Juleaften hos dem. Men hun havde afslaaet Indbydelsen med Tak, da hun var bange for, at hendes Sorg skulde bryde igennem og ødelægge noget for Familien. Hun vilde værne sig og søge at skabe lidt Hygge om sig og prøve paa at fæstne den Højtidsstemning, hun havde følt i Kirken, i den lille Stue der var hjemme. Fra Hjemmet til Kirken havde hun og Moderen gennet Aarene traadt en Sti; ad denne havde de gaaet Søndag efter Søndag, og mangen en Gang havde de i Guds Hus modtaget et Budskab, der hjalp dem til i Dagene derefter at bære de Sorger og Savn, som var deres alene.

Hun havde spist sit beskedne Festmaaltid og derefter tændt til Julelys paa Bordet, og nu sad hun i Moderens gamle Armstol ved Vinduet og saa ud paa Gaden. Brændeknuden knitrede i Kakkens ovnen; der var lunt og hyggeligt i Stuen.

Endnu fæg Sneen derude, men ellers var alt øde og stille. I den sidste Spor af Kirkegængernes store Skare havde Snefoget forlængt og udvisket, skønt der næppe var gaaet en Time, siden den sidste Kirkegænger var gaaet forbi. Der var Fred over Byen, der var Fred i Stuen, og Birthe følte sig saa underlig tryk og fredfyldt trods den Ensomhed og — Fremtiden. Var det Julens Engle, der var hængt om hende? Barndomstiden blev med eet saa levende for hende. Naar hun og Moderen den Gang havde spist Juleaftensmaaltidet, og de tre Lys var blevet tændt, og de sad og smaasnakkede i Skumringens belysningen, havde hun aldrig tvivlet om, at nu var Englene hængt om dem for at »forkynde dem en stor Glæde«, og i Aften blev de barnligt levende for hende igen.

Pludselig studsede hun ved at høre nogen stampe Sne af Støvelerne ude paa Trappestenen. Hun tænkte sig, at det var Bud fra et af de Hjem, hun arbejdede for, med Indbydelse til at komme og fejre Juleaften i Hjemmet, men hun var besluttet paa at afslaa ogsaa denne Indbydelse. Hun vilde blive i Minderne, og de var kun her hos hende selv. Gadedøren var blevet aabnet og lukket igen og nu lød 2 kraftige Bankninger paa hendes Dør.

— Kom ind, svarede Birthe, og i det samme blev Døren hastigt aabnet, og en Mand traadte raskt ind, men han standsede brat. Han lukkede Døren langsomt efter sig og stod saa tavs og stille. Birthe havde straks rejst sig. Hun havde i Julelysens svage Skær kendt Hans Armand, men det var, som om de begge havde aflagt

Tavshedsløfte. Det var, som om begge havde aflagt Tavshedsløfte. Det var, som om begge følte, at den Fred, der herskede herinde, ikke burde forstyrres; men omsider brød det over hans Læber: — Birthe! Og i samme Nu laa hun i hans Favn med Armene slynget om hans Hals og med Hovedet mod hans Skulder, mens hans Haand strøg blødt og varsomt over hendes Haar, og hun græd de mange Aars Sorg og Savn ud i en Strøm af Glædestaarer. Saaledes stod de længe uden at veksle et Ord, indtil det med en Flok glade Barnestemmer tonede gennem Væggen inde fra Naboen, ind til de to, som følte, at nu var Julens Stjerne tændt ogsaa for dem:

Glade Jul! Dejlige Jul! — —

Åk, ingensteds er Roserne saa røde,
og ingensteds er Tornene saa smaa,
og ingensteds er Dunene saa bløde
som de, vor Barndoms Uskyld hvilte paa.

O, elskte Plet, hvor første Gang mit Øre
henrykkedes af Daarens Harpers Klang,
hvor Himlens Harmoni jeg tro'de høre
i Skovens Lyd og i min Moders Sang.

Forgæves hæver langt bag Hjemmets Hegne
sig højere mod Himlen Jordens Bryst!
o, hvad var Himlen selv, hvis ingen Vegne
vort Hjerte det fandt Spot af svunden Lyst?
Jens Baggesen.

Høje-Taastrup Kommunes Raadhus i Taastrup.

H. Jørgensens Bageri

Reerslevvej 6 . Telefon 164

Alle mine Kunder ønskes
en glædelig Jul

Ny Fløng Købmandshandel

J. L. JENSEN

Telf. 225

Fiskehuset, Hovedgaden 53

ØNSKER ALLE SINE KUNDER
GLÆDELIG JUL

Anton Nielsen

Der kommer en Dag efter denne

hvor De igen
kan faa min bekendte
JAVA-KAFFE

E. Højgaard-Andersen

Reerslevvej 29 . Telf. 117

Alle mine Kunder ønskes
en glædelig Jul og et godt Nytaar

H. P. HANSEN

Stationsvejens Købmandshandel . Telf. 180

Hedehusene kemiske Tøjrenseri og Farveri

Hedebo Jensen

Hovedgaden 54 . Telefon 223

Fløng Mølle Howard Jacobsen . Telf. 98

Alle Slags Foderstoffer samt
animalske og Vitaminfoder

Bygmel og Byggryn i forskellige
Sorteringer haves paa Lager

H. S. Møller REERSLEVVEJ 43 Telefon 29

Koks og Briketter
(udenlandsk Brændsel)

TAGPAP OG TJÆRE FRA VILLADSENS
FABRIKKER

Finsk Tjære og Karbolinium

Cupran (grøn Cuprinol)

HANSEN'S PEDERSEN'S **HANSEN'S INSTITUT**

Juletræsfest og Afslutning

Torsdag den 21. December Kl. 18—23

Undervisningen fortsættes igen til April

Alt Smede- og Maskinarbejde udføres

Reparation af enhver Art

Al Svejsearbejde udføres

Smed H. HANSEN . Telefon 157

Naar det gælder Tryksager

bør De i egen Interesse henvende Dem i

Hedehusene Bogtrykkeri

der leverer alle Arter Tryksager
i bedste Udførelse.

Forlang Tilbud.

Skolevej 4 . Telefon 213.

... straaler Juleglansen!

Hvor blev der ikke snakket sidste Jul? Den halve Glæde over Julen var næsten den at tale om, hvordan vi næste Jul skulde ryge rigtige Cigarer, spise Chokolade, lugte Kaffe, ja — og saa skal vi, hvis der da ikke sker et Under, og de har været saa sjældne de sidste Aar, opleve endnu en KrigsJul.

Der er sket meget siden sidste Jul. Vi har til Tider mistet noget af den Selvagtelse, der var tilbage, men vi har forhaabentlig ogsaa oprettet den andre Gange. Krigsen har skærpet Forholdene, og den har vist sit kolde Ansigt ogsaa her i Byen.

Hvordan kan vi saa holde Jul i Aar? Det maa vi kunde i Bevidstheden om, at 1945 Aaret vil blive det lykkeligste i de sidste 24 Aar. Vi maa have Lov til — nej vi har Pligt til at rulle Mørklægningsgardinerne

ned, og i Stedet for at de skal minde os om Mørket udenfor, skal de for nogle Dage lukke Krigens Rædsler ude.

For at det skal lykkes, maa vi sørge for, at ingen i Byen har Nøden for Døren. Det gælder i Aar mere end nogen Sinde om at hjælpe og snarere med Naturalier og særlig med Tøj end med Penge.

Man kan allerede mærke, hvordan Julen kommer listende — ikke? Julegrisen grynter sit sidste Grynt. Det tømmer i Juletræerne hos Gadesælgerne. Der hviskes hemmelighedsfuldt i Krogene om, hvem der skal have hvad. I Skolen streger Børnene Dag paa Dag ud paa den Kalender, de har lavet paa Tavlen. Husmødrene ryster ud med det sidste Smørmærke til Julesmaakagerne. Jo det er Jul — og *Glædelig Jul.*

Julius.

Julerebus.

For den rigtige Løsning af denne Rebus udsætter vi 2 Præmier: et Gavekort paa 10 Kr. og et paa 5 Kr. til Indkøb hos en af Annoncørerne i nærværende Blad. Løsningerne indleveres til Hedehusene Bogtrykkeri, Skolevej 4, senest Mandag den 18. December og Resultatet meddeles i »Hedehusene Avis« Onsdag den 20. December.

Løsningen er:

Navn og Adresse: